

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י ישיבת "פאר ישראל" פינסק, ברוס, בראשות הרב משה פימה.

פניני הפרשה

ראש הישיבה, הרב משה פימה

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוֹקֶיךָ נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה. חז"ל אמרו במדרש, כל מקום שכתוב והיה לשון שמחה הוא, שאין כיוצא בה. כלומר, הבטחת התורה, כי אכן הקב"ה, אשר הוציאנו ממצרים, הוא שנתן לנו את ארץ ישראל, "ארץ זבת חלב ודבש". עתה לאחר שזכה בחלקת אדמה, אשר עליה הוא מגדל את תבואתו ופירותיו. הרי זה הזמן לזכור ולהזכיר לעצמנו, כי כל הקשר שלנו עם ארץ ישראל, למעשה הוא קשר עם הקב"ה, קשר המתקיים על ידי שמירת המצוות התלויות בארץ בפרט, ושאר כל המצוות בכלל.

מכיוון שהאדם הטרוד בעסקיו, ומצליח בהם, יכול לטעות ולחשוב כאילו אך חריצותו והשתדלותו, הם המביאים לו שפע ועושר גשמי. כדי למנוע טעות זו צוותה התורה לקחת "מראשית כל פרי האדמה" דהיינו מבכורי הפירות, כלומר, מהפרי הראשון, ולהקריבו לה'. כלומר, עליו להעלות את הפירות לירושלים, לבית המקדש ברוב שמחה, כמבואר במסכת ביכורים בפרק ג' ולתת אותם שם לכהנים משרתי ה'. כמובן בבואו לירושלים, עיר הקודש בראותו אנשים טהורים העוסקים בהבאת קרבנות לבית המקדש. ובראותו אנשים האוכלים בשר קרבנות שלמים, ופירות מעשר שני בקדושה ובטהרה. הרי בהיותו מוקף אפילו חיי יום יום בקדושה, לא יוכל אפילו להעלות בדעתו כי השתדלותו וחריצותו הם שהביאו לו את השפע והעושר הגשמי. אמנם, ייתכן ותעלה מחשבה בלב המקריב, כאשר יזכר ברמתם הרוחנית של הכהנים בימים עברו, ובראותו את הכהן שבימיו שאין רמתו ככהנים בדורות שעברו, ויאמר בליבו "לא לכהנים כאלה התכוונה התורה להביא את ביכורים". לפיכך הדגישה התורה בפסוק ג' "ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם" כלומר, הקב"ה בחר בשבט הכהונה לעמוד ולשרת לפניו, הרי כל זמן שאין אנו יודעים בו שנפסל לעבוד בבית המקדש בגלל מצבו הרוחני או הגשמי, הרי עבודתו חביבה לפני הקב"ה, בדיוק כפי חביבות עבודת הכהנים בדורות שעברו.

כאשר מביאים ביכורים בהתרוממות הרוח, הן מחמת השמחה שהייתה מלווה את מקריבי הביכורים, לאורך כל הדרך מביתם ועד לירושלים ולבית המקדש. והן בשמחה על שזכה להביא אף בשנה זו את ביכורי אדמתו לבית ה'. הרי בשעת שמחה גדולה זו עליו לזכור ולהזכיר את חסדי הבורא, יתברך שמו. מסיבה זו עליו לומר בשעת מסירת הביכורים לכהן "הגדתי היום לה' אלוֹקֶיךָ" לא כאדם המוציא עצמו מכלל עובדי ה' אלא בלשון נאה ובדרך ארץ כלפי הכהן "כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' אלוֹקֶינו לאבותינו לתת לנו" ואני זכיתי להיות מצאצאי אבותינו הקדושים, אברהם, יצחק ויעקב, אשר זכרו את ה' בכל תנועה ותנועה בחייהם (אפילו בעסקם בגידול צאן). כן אף אני משתדל ללכת בדרכי אבותינו הקדושים, ולזכור את חסדי המקום עוד טרם נהיינו לעם. כאשר לבן הארמי רדף אחר יעקב אבינו ורצה להשמידו, ולא עלתה בידו לעשות זאת. לאחר מכן היינו במצרים בשפל המדרגה, עבדים היינו לפרעה במצרים. ומתוך תהום עמוקה זו העלנו הקב"ה, ונתן לנו את השפע הזה אשר אני מביא ממנו רק חלק קטן ביותר, כדי להודות להלל ולשבח את בוראנו אשר הביא אותי/אותנו להיותנו בעלי שדות וכרמים.

כאשר האדם שמח בחלקו אשר נתן לו השם יתברך, ומשמח את האחרים אשר אין להם נחלת שדה וכרם והם הלוי והגר. ואין לו מה לחשוש שמא על ידי הפזרנות לצדקה, כביכול, יפסיד את כספו. כי הרי בספר משלי כתוב (פרק י"א פסוק כ"ד) "יש מפזר ונוסף עוד". כלומר, נתינה לצדקה, לא זו בלבד שלא תמעיט את רכושו, אלא תגדיל את רכושו. ולא זו בלבד אלא, כאשר ישמח אף הלוי והגר הרי שתצא בת קול מן השמים (כמובא בדברי חז"ל) "זכית להביא בכורים בשנה זאת, תזכה אף להביא בכורים בשנה הבאה. ומברכת ה' יתברך האדם ויתברכו שדותיו בשפע תנובת ה'.

יעזור ה' וישיבנו לארצנו וישיב כהנים לעבודתם ולויים לשירם ולזמרם. ונזכה לעבוד את ה' במצוות בכורים ובשאר המצוות התלויות בארץ, בביאת גואל צדק במהרה בימנו, אמן.

א גוטן שאבעס

לקביעת פגישה אצל מדרוך חתנים מוסמך הרב אלחנן רוזנפלד 0526443400

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 18:48

שחרית: 9:30

סדר הלכה: 17:00

תהלים: 17:15

מנחה: 17:30

צאת השבת: 21:14

הגלים מפרשת השבוע

החינוך הוא דרישה עצמית זהה לדרישה מן המתחנך

מאחר והפרשה הנוכחית היא פרשת ביכורים, הרי עלינו להזכיר לעצמנו את הנאמר במסכת ביכורים.

מובא במסכת זו שיתאספו כל אנשי המעמד בעירו של ראש המעמד והיו יוצאים בדרכם ירושלימה. אך לא היו נכנסים לישון בבתים, שמא ימות עליהם מת בפתע פתאום ויטמאו באוהל ולא יוכלו שוב לעלות לירושלים להקריב ביכורים יחד עם שאר כלל ישראל. אך מעניין כאן לשון המשנה בהמשך הדברים: ולמשכים אומר קומו ונעלה ציון אל הר בית ה' אלוֹקֶינו הנקודה המעניינת כאן כאשר הוא מעיר את הציבור פונה בגוף שלישי "קומו" ואילו מיד אחר כך ממשיך בגוף שני "ונעלה". אין זאת כי אם רצון התנא לומר כך אתם קומו ולא בגלל שאני עדיף עליכם אלא אך ורק השכמתי קום לפניכם, אך על כל פנים אני ואתם נעלה אל בית אלוֹקֶינו כאחד.

אכן מה עגום מצבו של האב המחנך את בנו שלא לדבר בבית הכנסת בזמן קריאת התורה או חזרת הש"ץ כאשר הוא עצמו מנהל שיחות אין קץ בזמנים אלו. הרי הבן אכן ישנן לעצמו כי אסור לו לדבר אך כל זה בגלל שהוא הקטן ואביו הוא הגדול, אך ברגע שיגדל הרי יוכל לדבר לא רק במקומות שאביו אסר עליו אלא אף במקומות נוספים כפי ראות עיניו. ה' ירחם.

בברכת שבת שלום
הרב גרשון רוזנפלד